

שאינו לא כל תפקיד אחר מאשר שמירת זכור יות חבריו, בטוח יותר בידיהם. ביצוע המי יומה לא היה קשה ביותר. איגוד עובדי המידנה, שטרם בחר בניצגיו מאז הקמת המידנה, היה מסונף אוטומטית להסתדרות הכללית. המצב האבסורדי, שאף אלה מחבריו שלא הודוהו עם מהות ההסתדרות ולא היו חברים בה, היו נתונים למרותה, נשא עתה את פרו. ההסתדרות החליטה שהבחירות התינה מפלגתיות ולא אישיות, ושום גוף לא היה מסוגל לערער. פקיד שבחר באות, לא יכול היה להכיר את האיש שייצג אותו כלפי מעבידיו, לא היה בטוח כי יעמוד ליי מינו בשעת הצורך.

קומץ אנשים, שניסו להתמרד, בראשם מפעך בן-דוד ממשד הבריאות, העלו חרס. רשימתם, הבלתי-מפלגתית, נחלה כשלון. **16 בתוך 31.** עם תום הבחירות הבר, כי דרך ההסתדרות היתה נכונה בכל אשר נוגע לה: מתוך 31 חברי המועצה, נבחר רוב של 16 אנשי מפא"י, כשיתר ה-15 מופצלים בין המפלגות הקטנות. עתיד אייר גון עובדי המדינה המפלגתי היה מובטח, לא נותר חשש שישתנה משהו במצב, בו מיושב כל משרד ממשלתי באנשי שלומו של השר העומד בראשו. כל עוד ישלוט שר בעל זקן במשרד הסעד, ישבו אחרי שולחנות כתיבתו גם חובשי כיפות. במשרדו של שר מפא"י לא תזרח גם להבא רגלו של איש בעל פנקס מפלגה לא נכון, יהיו כשרונותיו אשר יהיו, וכאשר יעזוב השר, ייריב יתמנה במקומו, ינפח השר החדש את משרדו עם אנשיו החדשים כיוון שלא ולכל לזרוק את העובדים הוותיקים.

גם בפרוודורים רמים. ההתנגדות לשיטה החולנית לא באה רק מלמטה. גם בפרוודורים רמים יותר, מקום שם משרד הפקיד הנמוך את חולצתו בהכנסו, כמו יריי בים למנגנון מפלגתי. זאב שרף, מזכיר ממשלה ונציב המנגנון, שחיבר הצעה של פיה תיאסר הפעילות המפלגתית על פקידיו המדינה, ושהורדה מסדר היום הודות לתקי מפא"י, התפטר מתפקידו כעומד בראש עובי די המדינה. האיש שהתיאש מהכנסת סדר ויעילות במנגנון, שלא טובת המדינה, אלא מטרת המפלגה הם נר לרגליו, סירב להיר דות רשמית שזו סיבת התפטרותו. עובדי מדינה בעלי חוש בלשי, שהכירוהו, התקשו למצוא סיבה אחרת.

מסים

מהיום ישלמו כולם!

תיאטרון בימינו אינו יכול, אלא אם הוא מוריד את עצמו לרמה הוולה ביותר, להיות מוסד המחזיק את עצמו מבחינה כספית. עובי דה זו היתה ברורה ומובנת גם לממשלת ה- מנדט, אשר פטרה את כל התיאטרונים בארץ מתשלום מס שעשועים. לא היו פטורים מן התשלום: בתי-קולנוע, בתי-קפה. יחס אוהד זה עבר בירושה גם למשרד ה- אוצר של מדינת ישראל; מדי פעם היתה מתפרסמת בעיתון הרשמי רשימה של תי אטרונים, מוסדות אמנותיים אחרים שלא היו חייבים במס הבולים. מוסדות אחרים, אמ נותיים לא פתחו, שנסודו לאחר תום המדיני נה לא תמיד זכו בפיטור זה, נאלצו לשלם עשרים אחוז מהכנסותיהן לממשלה. לא פלא שמוסדות אלה התמרמרו, טענו כנגד ההפי ליה.

שבוע שעבר השתנו פני הדברים. התחיק ד"ר מיכאל לנדאו הממונה על מס הבולים ו אמר: "עכשיו בוטלו כל ההפלות. מהיום כולם ישלמו."

רעם ביום חמסין. הערה צינית זו נפלה על ראש התיאטרונים כרעם ביום חמי סין. לאחר שהרעישו עולמות כאשר ניסו העיריות הגדולות לגבות מהם מס פטוט בל שיעור של חמשה אחוז, הוציאו את כל ה- אויר אשר בריאותיהם בהקמת צעקות עד לב השמיים, נראה שלא נותר להם כוח להתמר- מר למשמע הידיעה החשורה. עתה היה המי דובר במס כה גבוה עד כי ספק אם יצליחו לשלמו ולקיים את המנגנונים המנופחים ב- עת ובעונה אחת.

הכרזי דובר תיאטרון ותיק: "בשום אופן לא נשלם את המס" אכן, בהצגות השבוע, בתיאטרונים הבימה ואהל, לא הודבקו על כרטיסיהם בולי מס השעשועים, חוץ. תגובתו של משרד האוצר היתה דרמטמי עותית: "מראשון לספטמבר כל אלה שאינם מדביקים בולים על כרטיסיהם עוברים את החוק". אולם לעת עתה אין כל סימן שינקטו צע- דים ממשיים לאלץ את התיאטרונים למלא את ההוראה החדשה.

פרשת הלחם הקלוקל

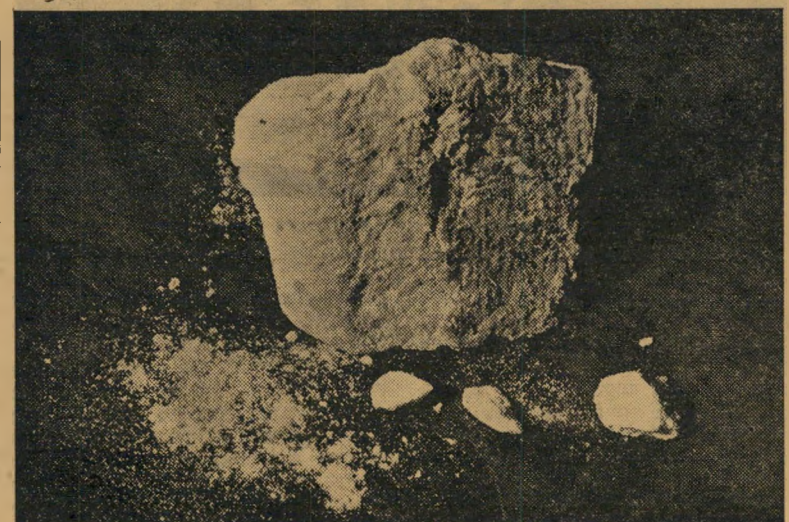
אבק וסובין

עקרת-הבית נחפזה במורד הרחוב. היה זה יום ששי ופניה היו מועדות אל החנוני, לקנות את מספר החלות הדרוש לה ליום ה- שבת. לאחר שבדקה בידיה ומיששה היטב מספר לא קטן של חלות, דחתה את אלה ש- נראו לה אפוייות במידה לא-מספקת, מילאה את סלה בארבע מהן שהיו, לדעתה, הטובות ביותר.

כעבור 12 שעות היו שלוש מתוך ארבע החלות מוטלות בפח האשפה, המשפחה נאל- צה להסתפק במצות שונתרו לפליטה מפסח. הסיבה: הלחם, שנראה כה טוב ולבן הפך

לחם: קלוקל, רטוב ומסוכן לבריאות. בהודשי הקיץ: מחלה טרופית

קמח: גבישים שאינם ראויים לאפייה. במצרך חיוני: טירוב האוצר

להיות רטוב כצבא, חמוץ, טוב אולי למאכל תרנגולות.

למחרת בבוקר הלכה האשה אל החנוני כשפיה מלא תלונות, מצאה בחנותו עקרת- בית אחרות מחזיקות בידיהן דגמות מחלות השבת הקלוקלות.

החנוני נד בראשו, משך בכתפיו, הפנה את המתלוננות אל המאפיות.

במקום תיקון, תביעה

האופים מצדם רוחצים את ידיהם. לדברי- הם אשם בכך הקמח הגרוע המובא מאר- צות-הברית. הסביר אופה תלאביבי ותיק: "קמח היבוא הוא טוב. אבל הוא מוחזק זמן רב מדי במחסנים בחוף-לארץ. נראה שבחי- רת הקמח אינה נעשית בידי מומחים אלא על-ידי פקידים. הממשלה תיטיב לעשות אם תשלח לארצות-הברית אנשים שידיעתם המק- צועית גבוהה יותר."

מוסיף האופה: "מאידיך, נמסר הקמח המ- קומי לאופים בעודו טרי, כאשר מצוי בו עדיין אחוז גבוה של לחות, הגורמת לקלקול מהיר. אבקה מיוחדת שנמסרה לנו כאמצעי נגד הקלקול לא הועילה. הציבור מרבה לה- לונן והממשלה, תחת למצוא דרכים לתקן את המעות, תובעת לדין את האופים על סמך התלונות הללו."

מסכם דובר הממשלה: הלחם הישראלי הוא טוב מאד. זוהי עובדה שתאשרה גם על ידי מומחים מחוף-לארץ. אני ממליץ לציבור להרבות באכילת הלחם השחור דוקא, כיון שהוא בריא ומוזין יותר מן הלבן. אולם המלה האחרונה היתה בפיה של עקרת-בית: "אינני מאמינה לדברי הממשלה בגלל הסיבה הפשוטה שבשנים קודמות לא נתקלתי מעולם בחופעה כזאת. אני דורשת לחם טוב."

שחייה

גם מסמר פחות חד

גל החום הלוהטני לא מנע את חובבי ה- שחייה הלחים להופיע בגליגלי הרמת-גנית כדי לחוות, לראשונה בעונה, בתחרות שחייה ראויה למימיה. המאורע: מפעל העשרה, לי- זכרם של עשרה שחינים שנפלו במלחמה. מותח המשחם: 100 מטר חתירה, בו השיג נחום בוך, השחיין היחידי שיצא להל- סינקי, זמן של 1:04 דקות, הנמוך מהשיא הארצי (שהוצב לפני 15 שנים).

"מסמרים" אחרים בתחרות: 200 מטר חזה, גברים, בו גבר התל-אביבי נסט בפניו חזק על המנים הפתח-תקוחים — ליוזמן וקאופ- מן; סגנונה הנהדר של שושנה ריבנר במשחה השליחים 50x10 מטר.

מסמר פחות חד: משחק הכדורמים בין ברית-מכביס-ע"ד לקבוצה פתח-תקואית. חיפאית מעורבת בו ניסו הכדורמינים ל- הציף את הכדור בכל גל עד שהתגלגל יתרון של 3:5 לידי ברית-מכביס.

הצלחה תלת-סגנונית. גם שחי- הפועל לא טמנו שריריהם ביבשה, התכוננו נמרצות לקראת אליפותם התשיעית, המתק- יימת בשבת האחרונה של השנה העברית. 85 שחינים, נציגי 16 סניפים, שעברו את שלב המבחנים המוקדם החליטו להראות את כוחם בחדרה, התאמנו, בינתיים, בכל הר- טיבות, בברכותיהם המקומיות.

בין הצלחות של האימונים הטרומאלי- פותיים: משחה תלת-סגנוני * למרחק 50x3 מטר בו השיג ראובן שנפר, איש קיבוץ גבי- עתיים, שיא של 2:07 דקות.

כדורגל

שוער בעשר לירות

במשחק פתיחת העונה, בו ניצח הפועל- חיפה את הפועל כפר-סבא 0:2, לא נראה ב- מגרש אחד משני שוערי הפועל-חיפה, אשר פליבצקי, הגיגי בן 28 (השוער השני: יצחק גרואר). דבר זה התמיה ביותר את 2000 הצופים שידעו כי אושר אינו מחמיץ מעולם משחק של קבוצתו, בין כמשתתף לובין כצופה.

כי הכדורגל מהווה חלק בלתי-נפרד מאושר פליבצקי, שחלה החודש בעת שירותו במי- לואים. את קריירת הכדורגלן התחיל אושר עוד בהיותו ילד בפולין. כשעלה ארצה בגיל 11 לא נטש את מגרש הכדורגל, הצטרף לקבוצת הנערים של הפועל שכונתה הפועל- גמדים על שום גילם הצעיר וגבהם הלא-ענק של חבריה.

בגיל 15 עבר אושר למכבי, בה שיחק כרץ מרכזי. אחר עבר, בעקבות המאמן שטרן, להכוח. אולם כאשר נפצע ברגלו, לפני חמש שנים, והכוח החליט שלא יוכל להמשיך כרץ מרכזי הסכימה מכבי-חיפה לרוכשו בחורה תמורת עשר לירות.

אושר הצטיין במכבי, תרם את חלקו ב- משחק המכריע בו נפגשה מכבי-חיפה עם הפועל-נתניה, ובה עלתה לליגה הראשונה כאלופת מחוז הצפון: הוא עזר שתי דקות לפני הסיום מכת 11 שהיתה יכולה לזכות את הפועל בתואר האלוף ובמקום בליגה הראשונה.

נגד שוער: שוער. נראה כי חילופי הקבוצה כבר נכנסו לדמו של אושר ולפני שנה שוב עבר לקבוצה אחרת. הפעם ל- הפועל-חיפה. היה זה רעיון בלתי-מוצלח וחסר-תועלת (ספורטיבית לפחות) לכל הדעות. למחבי אבד שוער מעולה בלי שהפועל תפיק ממנו תועלת רבה, כי אין הפועל רוצה לדחוק את רגלי שוערה הותיק יותר, יצחק גרואר.

אושר עצמו הפסיד מכושר משחקו, אחר ששוב אין הוא משתתף במשחקים רבי- חשיבות. אולם הוא חושש לתזור למכבי פן יפסיד את חברתו בחברת החשמל בה זכה אחר עוברו הפועל.

הפועל מצדו אינו מעוניין לשחרר את אושר, כי למרות שאין מרבים להשתמש בו הרי הוא טוב לשימוש כנושק בידי הפועל כנגד שוערה הראשון, כאשר הוא מעמיד תביעות (כין השאר: גם כספיות) שאין הא- גודה יכולה למלא אחריהן. המעוניין היחידי (מלבד מכבי) בכיטול ה- העברה: שוער הפועל-חיפה מספר 1 — יצחק גרואר — שאינו רוה נחת מהאיום המתמיד על עמדתו.

* שחיית בשלושת הסגנונים גב, חזה וחתירה בה משמש השחיין כשליח של עצמו במשחה שליחים שחוליתו משחיס בשלושת הסגנונים.